

ผกาดี สะเกคำ 2556: สภาพการจัดการเรียนการสอนพลศึกษาในโรงเรียนมัธยมศึกษา ภาคเหนือ
ของประเทศไทย ปรินญาศิลปศาสตรมหาบัณฑิต (พลศึกษา) สาขาวิชาพลศึกษา ภาควิชาพลศึกษา
อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์หลัก: รองศาสตราจารย์กรวิ บุญชัย, Ed.D. 192 หน้า

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาสภาพการจัดการเรียนการสอนพลศึกษาในโรงเรียนมัธยมศึกษา
ภาคเหนือของประเทศไทย 7 ด้าน คือ ครูผู้สอนพลศึกษา การจัดทำสาระหลักสูตร จำนวนชั่วโมงการเรียน การ
สอน การจัดโปรแกรมพลศึกษา สถานที่ อุปกรณ์และสิ่งอำนวยความสะดวก การจัดการเรียนรู้ และการ
ประเมินผลการเรียนรู้ โดยใช้แบบสอบถามที่ผู้วิจัยและคณะผู้วิจัยสร้างขึ้น ซึ่งมีความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหาโดยให้
ผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 12 ท่านพิจารณา เก็บรวบรวมข้อมูลโดยวิธีการส่งแบบสอบถามทางไปรษณีย์ไปยังหัวหน้า
กลุ่มสาระการเรียนรู้สุขศึกษาและพลศึกษา จำนวน 242 โรงเรียน ได้รับแบบสอบถามกลับคืนและมีความ
สมบูรณ์จำนวน 198 ฉบับ คิดเป็นร้อยละ 81.81 นำข้อมูลที่ได้มาวิเคราะห์ด้วยการหาค่าร้อยละ และฐานนิยม

ผลการวิจัยพบว่า ครูผู้สอนวิชาพลศึกษาจบวุฒิการศึกษาสาขาวิชาพลศึกษาเกือบทุกโรงเรียน มีการระ
งานสอน 18 ชั่วโมง/สัปดาห์ โรงเรียนส่วนใหญ่จัดทำสาระหลักสูตรด้วยตนเอง คณะกรรมการฝ่ายวิชาการทำ
หน้าที่ในการกำหนดจำนวนชั่วโมงเรียนวิชาพลศึกษา ใน ระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1-3 มีการจัดการเรียนการ
สอนพลศึกษาทุกชั้นปี สัปดาห์ละ 1 ชั่วโมง และมีโรงเรียนบางส่วนกำหนดเป็นสาระเพิ่มเติม สัปดาห์ 1 ชั่วโมง
ในระดับมัธยมศึกษาปีที่ 4-6 ส่วนใหญ่ มีการจัดการเรียนการสอนพลศึกษา เป็นสาระพื้นฐาน ทุกชั้นปี ภาคเรียน
ละ 10 ชั่วโมง และยังมีโรงเรียน ร้อยละ 65.15 กำหนดโครงสร้างการเรียนการสอนพลศึกษาเป็นสาระเพิ่มเติม
โรงเรียนทั้งหมดมีการดำเนินการจัดโปรแกรมการแข่งขันกีฬาภายในโรงเรียน มีโรงเรียนเพียง 14 โรงเรียน ที่ไม่
มีการจัดโปรแกรมการแข่งขันกีฬาระหว่างโรงเรียน สำหรับโรงเรียนที่ไม่ได้จัดโปรแกรมพลศึกษาสำหรับเด็ก
พิเศษ มี จำนวน 120 โรงเรียน สถานที่ในการจัดการเรียนการสอนวิชาพลศึกษาเป็นสนามกลางแจ้ง มีความ
ปลอดภัย เหมาะสม ถูกสุขลักษณะ เพียงพอ และมีมาตรฐาน ครูผู้สอนวิชาพลศึกษาจัดการเรียนรู้โดยเน้นผู้เรียน
เป็นสำคัญในปริมาณ 75% ใช้วิธีการสอนแบบแบ่งกลุ่มทำงาน สมรรถนะของนักเรียนด้านความสามารถในการ
ใช้ทักษะชีวิต และการมีวินัย เป็นประเด็นที่ครูผู้สอนพลศึกษาได้จัด กิจกรรมการเรียนรู้เพื่อพัฒนามากที่สุด
เกณฑ์การตัดสินระดับคะแนน เป็นแบบอิงเกณฑ์ และอิงกลุ่ม องค์ประกอบ ในการตัดสินระดับคะแนน
ประกอบด้วยด้านทักษะ ความรู้ คุณธรรมและจริยธรรม สมรรถภาพทางกาย และคุณลักษณะ ที่พึงประสงค์ ซึ่ง
กำหนดการให้คะแนนเท่ากับ 20, 40, 10, 10 และ 10 ตามลำดับ ประเมินความรู้ด้วยข้อสอบแบบอัตนัยและ
ปรนัย มีการประเมินทักษะทั้งในเชิงปริมาณและเชิงคุณภาพ ทดสอบสมรรถภาพทางกายและทางกลไก โดยใช้
แบบทดสอบสมรรถภาพทางกายอย่างง่ายของกีฬาแห่งประเทศไทย ใช้แบบสังเกต วัดคุณลักษณะที่พึง
ประสงค์ ส่วนการวัดคุณธรรมและจริยธรรมใช้แบบวัดคุณธรรม และจริยธรรม